

Hicretin Kazanımı: İslam Kardeşliği

وَالَّذِينَ تَبَوُّوا الدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَقَالَ تَيْبِيُّ الرَّحْمَةِ ﷺ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ. إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرَ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى»

Kıymetli Müslümanlar!

Risâletin başlangıcı ile birlikte, Resûlullah ﷺ yakın akrabalarından başlayarak Mekke toplumuna İslam'ı tebliğ etmeye başlamıştır. Peygamber Efendimiz ﷺ'in davetine icabet eden Müslümanlar, din ve vicdan hürriyetine saygısı olmayan müşrikler tarafından zulme maruz kalmışlardır. On üç yıllık Mekke döneminde müminlerin bir kısmı, ilk olarak başında adil bir Hristiyan Kralı olan Necaşi'nin memleketi Habeşistan'a sığındılar. Daha sonrasında ise, İslam'ın medeniyet planında tezahür ve tecessüm etmesine merkezlik yapacak olan Medine'ye hicret ettiler. Müslümanlar hicretle birlikte, dinlerini özgürce yaşayabilecekleri bir mekâna kavuşmuş oldular.

Aziz Cemaat!

Mekkeli müşriklerin zulmünden kaçıp Medine'ye sığınan muhacirler, tüm maddi varlıklarını geride bırakmışlardı. Yaşanılacak geçim zorluğunu hafifletmek amacıyla, Peygamber Efendimiz ﷺ Mekkeli muhacirlerle Medineli ensar arasında, kardeşlik tesis etmişti. Kabile kültürünün hâkim olduğu Arap coğrafyasında, kan bağının ve menfaat birlikteliğinin ötesinde bir dayanışma ortaya kondu. Ensar, evini ve sofrasını muhacir kardeşleriyle paylaştı. Yüce Rabbimiz, Medineli müminlerin sergilemiş olduğu bu ahlaki güzelliği kıyamete kadar bizlere hatırlatacak olan şu âyet-i kerîmeyi indirdi; **“Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.”**¹

Muhterem Müminler!

Günümüz Müslümanları olarak bizler, İslam tarihinin başlangıcında yaşanan bu kardeşlik misalinden kendimize düşen payı çıkarabilmeliyiz. Acaba bizler, farklı coğrafyalarda yaşayan Müslüman kardeşlerimizin sıkıntılarıyla ilgili miyiz? Yaşadıkları acıları ve mağduriyetleri yüreğimizde hissedebiliyor muyuz? Sorunlarının çaresi olabilmek için can atıyor muyuz? Allah Resulü ﷺ, tam da bu mevzu ile alakalı olarak: **“Müminler birbirini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”**² diye buyurmaktadır.

Değerli Kardeşlerim!

Hicret sonrasında Medine-i Münevvere'de yaşanmış olan ve insanlık tarihine altın harflerle geçen inanç temelli kardeşlik anlayışının, kıyamet gününe kadar bizlere örneklik teşkil etmesi gerekmektedir. Dili, rengi, etnik kökeni ne olursa olsun, Allah'a, Resulüne ve ahiret gününe iman etmiş olan tüm insanlar bizlerin kardeşidir. Âlemlerin Rabbi olan Mevlamız; **“Şüphesiz Müminler kardeşlerdir.”**³ hükmünü bizlere bildirmiştir. Bu hükme uymamız, özellikle bugünlerde çok büyük bir anlam ifade etmektedir. Dünyanın dört bir yanında, yardıma muhtaç olan Müslüman kardeşlerimizle maddi ve manevi dayanışma içerisinde olmak, kıldığımız namazlar, tuttuğumuz oruçlar, verdiğimiz zekâtlar gibi Allah'ın birer emridir. Dolayısıyla hicri bir yıl dönümünü daha tamamlarken, bu kardeşlik ve dayanışma duygusunun en güzel örneği olan muhacir ve ensar kardeşliğini yaşamak ve yaşatmak hepimizin görevidir. Bu vazifeyi ise, yaşadığımız ülkelere göç etmiş olan muhacirlere ensar olmak suretiyle ifa etmeliyiz.

Rabbimiz bizleri bütün ümmetin dertleriyle dertlenen ve çözüm bulmaya gayret eden kullarından eylesin. Amin.

Le Gain De l'Hégire : La Fraternité En Islam

(وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَهُ فَوَلِيُّكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ)

وَقَالَ تَبِيُّ الرَّحْمَةِ ﷺ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ. إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرَ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى»

Chers Musulmans !

Avec le commencement de la révélation, le Messager d'Allah (sas) commença à prêcher d'abord à ses proches pour ensuite prêcher au peuple de la Mecque. Les musulmans qui répondirent à l'appel de notre Prophète bien-aimé (sas), furent injustement puni par les polythéistes mecquois qui n'avaient aucun respect pour la liberté de conscience et de religion. Pendant les treize ans que dura la période Mecquoise un groupe de croyants se réfugia en Abyssinie alors dirigée par un roi chrétien et juste du nom de Négus. Plus tard, les musulmans émigrèrent vers Médine, qui deviendra le centre de la civilisation musulmane naissante. Ainsi, avec l'Hégire, les musulmans émigrèrent vers un lieu où ils pourraient vivre librement leur religion.

Chers Fidèles !

Les émigrés qui fuirent les persécutions des polythéistes mecquois, laissèrent derrière eux tous leurs biens. Pour atténuer les difficultés à venir, notre Prophète (sas) instaura un lien de fraternité particulier entre les musulmans de Médine, les *ansar* et les émigrés de la Mecque, les *muhajir*. Cette fraternité permit de jeter les bases d'une solidarité dépassant les liens de sang et d'intérêt, à une époque où la culture tribale prédominait dans la péninsule arabe. Les *ansar* partagèrent leur maison et leur table avec leurs frères *muhajir*. Allah tient dans le Coran à nous rappeler la noblesse morale dont firent preuve les *ansar* avec le verset suivant : « **Et une partie en revient aussi à ceux qui, déjà installés dans le pays et dans la foi, accueillirent les émigrés avec joie, sans ressentir la moindre envie pour ce que ces derniers recevaient, allant même jusqu'à se priver en leur faveur, malgré leur propre indigence. Quiconque se prémunit contre sa**

propre avarice, ceux-là sont ceux qui réussiront ! »⁴.

Chers Croyants, Chères Croyantes !

En tant que musulmans, nous devons tirer profit de cet exemple de fraternité qui vit le jour dans les tous premiers temps de l'Islam. Sommes-nous inquiets à propos des problèmes de nos frères musulmans vivant dans d'autres contrées ? Sommes-nous capables de ressentir leur peine et leur douleur dans nos cœurs ? Faisons-nous notre possible pour mettre fin à leur calvaire ? N'oublions pas cette parole du Prophète (sas) à ce propos : « **Les croyants sont, dans leur amour, leur miséricorde et leur compassion, à l'exemple d'un seul corps : si l'un de ses membres souffre, l'ensemble du corps sera touché par l'insomnie et la fièvre.** »⁵.

Mes Chers Frères et Sœurs !

Cette fraternité basée sur la foi, qui fut vécue à Médine après l'Hégire, est inscrite en lettres d'or dans l'Histoire de l'Humanité et devrait nous servir d'exemple jusqu'au Jour Dernier. Peu importe sa langue, sa couleur ou ses origines, toute personne ayant cru en Allah, en son Prophète (sas) et au Jour du Jugement Dernier est notre frère. Notre Seigneur, Dieu des mondes nous informe de cette règle en déclarant dans le Coran : « **Les Croyants ne sont que des frères** »⁶. Il est important de se conformer à cette règle, surtout de nos jours. Être solidaires, tant matériellement que moralement, avec nos frères dans le besoin aux quatre coins du monde, est un ordre d'Allah tout comme les cinq prières, le jeûne du mois de Ramadan et la Zakat. Par conséquent, nous avons le devoir de vivre et de perpétuer cet exemple des *ansar* et des *muhajir* qui portèrent le sentiment de fraternité et de solidarité à son paroxysme. Nous devons donc être à l'image des *ansar* en ouvrant nos portes et nos cœurs à ceux ayant émigré vers ce pays dans lequel nous vivons.

Qu'Allah fasse de nous des serviteurs soucieux et inquiets des problèmes de notre communauté et nous permette d'ouvrir pour résoudre ces problèmes. Âmin.

4 Sourate Al-Hachr (L'Exode), 59:9

5 Mouslim, Birr, 17; Bukhârî, Adab, 27

6 Sourate Al-Hujurât (Les Appartements), 49:10